

prima instanță: I. Malanciuc
instanța de apel: N. Traciuc, M. Anton, Iu. Cotruță

dosarul nr. 2ra-1913/16

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Moiseev Igor,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Stîncanu
Severina împotriva lui Moiseev Igor cu privire la evacuare fără acordarea altui
spațiu locativ și obligarea de a nu crea obstacole în exercitarea dreptului de
proprietate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de Moiseev Igor și menținută hotărîrea Judecătoriei
Dubăsari din 20 august 2015,

c o n s t a ț ă:

La 26 mai 2015 Stîncanu Severina a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Moiseev Igor, prin care a solicitat evacuarea persoanei și a bunurilor
acestuia și obligarea de a nu crea obstacole în exercitarea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza contractului de donație
din 02.09.2014, a devenit proprietară asupra terenului pentru construcții cu
suprafața de 0,1329 ha și a casei de locuit individuală din s. Pîrîta r-nul Dubăsari, cu
nr. cadastrale 3842105.183 și 3842105.183.01.

Dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile nominalizate a fost înregistrat
la Oficiul Cadastral Teritorial Dubăsari, filiala ÎS „Cadastru” și înscris în Registrul
bunurilor imobile cu nr. cadastrale 3842105.183 și 13842105.183.01. A concubinat
cu pîrîtul Moiseev Igor și a locuit împreună cu el și copiii minori Dron Cristina, a.n.
31.07.2000, Moiseev Corina, a.n. 04.04.2007 și Moiseev Mădălina, a.n. 19.07.2008
în casa de locuit donată, cu nr. cadastral 3842105.183.01. În casa de locuit litigioasă
de fapt au domiciliul înregistrat ea și copiii, iar pîrîtul are domiciliu permanent în
gospodăria părinților săi din s. Pîrîta r-nul Dubăsari.

În perioada anilor 2011-2014 pîrîtul a aplicat violență asupra ei și a copiilor. Conviețuirea împreună a devenit insuportabilă. La nenumărate cerințe ale ei de a părăsi casa de locuit, pîrîtul a refuzat.

În interesele ei și a copiilor, la cererea Inspectoratului de Poliție Dubăsari, Judecătoria Dubăsari a eliberat ordonanță de protecție din 17.01.2015, prin care Moiseev Igor a fost obligat să nu-i contacteze, să stea departe de locul aflării lor și să părăsească locuința comună. Pîrîtul, prezenta ordonanță de protecție nu a executat-o, continuînd să locuiască în casa ce-i aparține.

În situația creată, pentru a evita cazurile de violență, a părăsit locul cu copii și s-au stabilit cu traiul la gazdă în or. Chișinău, pe str. Cocorilor 1/3 ap. 10. Menționează că situația materială a ei și a copiilor este grea, ea de una singură educă și întreține copiii, are nevoie de locul stabil de trai. Pîrîtul îi împiedică în exercitarea dreptului de proprietate, de posibilitatea reală de a se folosi de casa de locuit, iar de a locui împreună este imposibil din cauza comportamentului violent al acestuia.

Solicită reclamanta evacuarea lui Moiseev Igor cu bunurile ce-i aparțin de pe terenul și din casa de locuit individuală din s. Pîrîta, r-1 Dubăsari, cu nr.cadastrale 3842105.183 și 3842105.183.01, ce-i aparțin cu drept de proprietate, obligarea pe Moiseev Igor să nu-i creeze piedici în exercitarea dreptului de proprietate asupra terenului și a casei de locuit individuală din s.Pîrîta r-1 Dubăsari, cu nr.cadastrale 3842105.183; 3842105.183.01; a încasa de la Moiseev Igor în beneficiul său cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Dubăsari din 20.08.2015, acțiunea a fost admisă integral, a fost evacuat Moiseev Igor cu bunurile ce-i aparțin de pe terenul și din casa de locuit individuală din s. Pîrîta, r-1 Dubăsari, cu nr.cadastrale 3842105.183 și 3842105.183.01, ce aparțin cu drept de proprietate lui Stîncanu Severina. A fost obligat Moiseev Igor să nu-i creeze lui Stîncanu Severina piedici în exercitarea dreptului de proprietate asupra terenului și a casei de locuit individuală din s. Pîrîta, r-1 Dubăsari, cu nr. cadastrale 3842105.183 și 3842105.183.01. S-a încasat din contul lui Moiseev Igor în beneficiul lui Stîncanu Severina, cheltuieli de judecată în sumă de 236 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Moiseev Igor a declarat apel, solicitînd casarea hotărîrii apelate și remiterea pricinii spre rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de Moiseev Igor și menținută hotărîrea primei instanțe.

Pentru a decide astfel instanța de apel a menționat că unicul proprietar al bunului imobil situat în s- Pîrîta, r. Dubăsari: terenul pentru construcții cu suprafața de 0,1329 ha, cu nr. cadastral 3842105.183 și casa de locuit individuală cu

suprafața de 42,8 m. p. cu nr. cadastral 3842105.183.01 este Stîncanu Severina, ce se confirmă prin contractul de donație și extrasul din Registrul bunurilor imobile. Reclamanta locuit o perioadă , în relații de concubinaj cu Moiseev Igor, cu care au doi copii comuni, însă, în opinia instanței, acest fapt nu-i acordă dreptul lui Moiseev Igor de a avea și el parte din casa litigioasă, deoarece bunul dat nu a fost dobândit în timpul vieții comune cu pîrîtul și nu constituie avere comună în devălmășie.

Instanța de apel a concluzionat că avînd în vedere faptul că reclamanta nu-și poate exercita drepturile sale de proprietate asupra bunului, deoarece în bunul litigant este instalat Moiseev Igor, astfel prima instanță just a concluzionat de a-l evacua pe ultimul din bunul imobil cu obligarea lui de a nu-i crea obstacole reclamantei în exercitarea dreptului de proprietate asupra terenului și casei de locuit.

La 17 iunie 2016 Moiseev Igor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea lui, casarea hotărîrilor judecătorești și restituirea pricinii spre rejudecare în primă instanță.

În motivarea recursului recurentul a invocat încălcarea normelor de drept material, prin faptul că instanța nu a aplicat normele care reglementează evacuarea din imobil.

La fel, recurentul invocă aplicarea eronată a normelor de drept procedural. În acest sens, se invocă că pricina în primă instanță a fost examinată în lipsa sa, nefiindu-i comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, iar referitor la avocatul Tripac Vasile, care i-a reprezentat interesele în ședință, menționează că nu cunoște și nu a încredințat nimănui reprezentarea intereselor sale.

Studiind temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil, fiind depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434 CPC.

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 PC, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească.

(2) Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un

eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade.

(3) Termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În conformitate cu art. 112 alin. (3) CPC, actul de procedură pentru care este stabilit un termen poate fi îndeplinit pînă la ora 24 a ultimei zile din termen.

Materialele cauzei denotă că nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Moiseev Igor a declarat apel, care prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016 a fost respins.

Decizia instanței de apel din 11 februarie 2016 a fost atacată cu recurs de către Moiseev Igor la data de 17 iunie 2016.

Recurentul-apelant Moiseev Igor a fost prezent la examinarea pricinii și pronunțarea deciziei în instanța de apel din data de 11 februarie 2016. Prin scrisoarea din 29 martie 2016 se atestă că instanța de apel a expediat în adresa lui Moiseev Igor copia deciziei instanței de apel. La materialele dosarului nu conține date spre confirmarea recepționării acestuia, însă tot actele cauzei denotă că la data de 15 aprilie 2016 recurentul-apelant Moiseev Igor a luat cunoștință cu materialele dosarului, fapt despre care s-a semnat în cererea sa din 15 aprilie 2016 (f.d. 146).

Reieșind din prevederile art. 434 CPC, în coraborare cu prevederile art. 111 și 112 CPC, în speță termenul de depunere a recursului împotriva deciziei din 11 februarie 2016, a început să curgă din data de 16 aprilie 2016 și a expirat la data de 16 iunie 2016. Astfel, depunînd recursul la data de 17 iunie 2016, recurentul a încălcat termenul de declarare a lui.

În conformitate cu art. 434 alin. (2) CPC, termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit. Iar, art.56 alin.(3) CPC, prevede expres că participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale.

Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea hotărîrea Ponomaryov vs. Ucraina 3236/03 din 03 aprilie 2008).

Admiterea recursului peste termenul prevăzut de lege în lipsa temeiurilor justificate ar încălca principiul securității raporturilor juridice, dreptul intimatului la un proces echitabil și ar duce inevitabil la o nouă condamnare a Republicii Moldova de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de către Moiseev Igor ca inadmisibil, fiind depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434 CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. b), art. 434, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Moiseev Igor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru